

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U TROGIRU
Obala bana Berislavića 1
21 220 TROGIR

Poslovni broj: Ovr-288/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Trogiru, po sucu Denisu Dučiću, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga više sudske savjetnice – specijaliste Marine Madžar, u ovršnoj pravnoj stvari ovrhovoditelja: A1 Hrvatska d.o.o. OIB: 29524210204, Zagreb, Vrtni put 1, koju zastupa punomoćnica Ermina Abdić Klisović, odvjetnica u Zagrebu, protiv ovršenika: Domagoj Oberan OIB: 05811354154, Split, Gundulićeva 22, radi naplate novčane tražbine, dana 12. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

Nalaže se ovršeniku da u roku od 8 dana naknadi ovrhovoditelju trošak izvansudske ovrhe u iznosu od 46,88 eura dok se zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 62,50 eura odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Ovrhovoditelj je 18. veljače 2026. ovom sudu podnio zahtjev za naknadu troškova koji su mu nastali u postupku izvansudske ovrhe koju je pokrenuo 16. veljače 2026. pred Financijskom agencijom radi naplate novčane tražbine po Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Ivane Bartulica Antulov u Trogiru pod poslovnim brojem Ovr-20509/2025 od 14. studenog 2025. u iznosu od 184,54 eura.

2. Potražuje troškove u ukupnom iznosu od 109,38 eura.

2.1. Ovrhovoditelj od troškova potražuje sljedeće:

- trošak pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti ovršne isprave, u iznosu od 62,50 eura (uključen PDV 25%),
- sastav zahtjeva za naplatu FINA-i, u iznosu od 31,25 eura (uključen PDV 25%) i
- sastav predmetnog zahtjeva za naknadom troška, u iznosu od 15,63 eura (uključen PDV 25%).

3. Zahtjev ovrhovoditelja je djelomično osnovan.

4. Na temelju odredbe čl. 14. st. 4. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 06/24; u daljnjem tekstu: OZ-a) ovršenik je dužan ovrhovoditelju naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu.

5. Neupitno je da je postupak izvansudske ovrhe ovrha pa ovrhovoditelju pripadaju troškovi nastali u tom postupku.

6. Sud je s obzirom na vrijednost predmeta spora, a na temelju odredbe čl. 14. st. 4. OZ-a i na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23; dalje Tarifa) ovrhovoditelju priznao sljedeće troškove: za sastav zahtjeva za naplatu FINA-i 12,5 bodova odnosno 25,00 eura temeljem Tbr. 11. t. 6. Tarife i za sastav predmetnog zahtjeva za naknadom troška 6,25 bodova odnosno 12,50 eura temeljem Tbr. 11. t. 10. Tarife. (Vrijednost boda je 2,00 eura.)

7. Dakle, ovrhovoditelju je priznat ukupan trošak u iznosu od 37,50 eura. Ovom iznosu je dodan zatraženi iznos PDV-a od 9,38 eura temeljem Tbr. 46. Tarife, što čini ukupan iznos od 46,88 eura koji je ovršenik dužan naknaditi ovrhovoditelju na ime troškova izvansudske ovrhe.

8. Ovrhovoditelju nisu priznati kao osnovani i potrebni troškovi zatraženi s osnova pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti ovršne isprave u iznosu od 62,50 eura. Ovo iz razloga što je u konkretnom slučaju ovršna isprava rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave iz ovršnog postupka pokrenutog nakon 28. studenog 2020., a prema odredbama čl. 283. st. 1., 4. i 6. OZ-a javni bilježnik/sud je dužan, i bez zahtjeva ovrhovoditelja, staviti potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi koje je donio te rješenje o ovrsi s potvrdom o pravomoćnosti i ovršnosti dostaviti ovrhovoditelju.

8.1. Naime, u smislu odredbe čl. 14. st. 4. OZ-a, a i odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, sud će na teret protivne stranke dosuditi samo naknadu onih troškova koji su bili potrebni za vođenje postupka, a s obzirom na to da u smislu gore spomenutih odredbi čl. 283. OZ-a, nakon stupanja na snagu novele Ovršnog zakona iz 2020. godine („NN“ 131/20), postoji obveza javnog bilježnika da bez zahtjeva ovrhovoditelja stavi potvrdu ovršnosti i pravomoćnosti te primjerak takvog rješenja dostavi ovrhovoditelju, ovaj sud smatra da se isti troškovi ne mogu priznati ovrhovoditelju na teret protivne stranke kao potrebni za vođenje ovog postupka.

8.2. U prilog ovakvom tumačenju odredbi čl. 283. st. 1. i 4. OZ-a ide činjenica da je javni bilježnik, prije stupanja na snagu novela Ovršnog zakona iz 2020. godine, bio u obvezi potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi staviti tek po zahtjevu ovrhovoditelja, kao i činjenica da je u prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona s konačnim prijedlogom zakona kao obrazloženje razloga donošenja odredbe članka 16. novele Ovršnog zakona iz 2020. kojim je izmijenjen članak 283. dotadašnjeg OZ-a navedeno sljedeće: „Predmetnom odredbom se smanjuju troškovi postupka na način da se brišu odredbe o određivanju predvidivih troškova postupka, potvrda pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave izdaje javni bilježnik kada se za to steknu zakonski uvjeti a ne kao dosad na prijedlog ovrhovoditelja. Navedenim rješenjem trošak provedbe ovrhe se pojeftinjuje i pojednostavljuje, jer se iz poslovnog procesa ovrhe miče jedan korak.“

8.2.1. Slijedom ovoga, jasno je da je *ratio legis* bio smanjivanje troškova ovršnog postupka pa bi priznavanjem troškova pribave potvrde pravomoćnosti i

ovršnosti za rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i nakon izmjena odredbi čl. 283. st. 1. i 4. OZ-a *ratio legis*, neupitno, bio neostvaren.

8.3. Dakle, a u skladu s naprijed navedenim, naglašava se da zahtjev za naknadu ovog troška nije odbijen odnosno neprihvaćen iz razloga što ovrhovoditelj nije dokazao da je podneskom doista zatražio izdavanje i dostavu potvrde pravomoćnosti i ovršnosti već zbog toga što bi, i u slučaju da je ovrhovoditelj po odvjetniku kao punomoćniku takav podnesak i podnio, takav trošak bio suvišan odnosno nepotreban jer su javni bilježnik/sud, prema spomenutim odredbama OZ-a, potvrdu o pravomoćnosti i ovršnosti za rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave dužni izdati i dostaviti ovrhovoditelju po službenoj dužnosti. Slijedom toga, ovrhovoditeljev eventualni zahtjev prema javnom bilježniku ili sudu za izdavanje potvrde pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ukazuje se suvišnim odnosno nepotrebnim pa trošak koji je nastao u vezi s tim zahtjevom nikako ne smije snositi ovršenik jer je ovrhovoditelj taj trošak sam nepotrebno prouzročio.

9. U svrhu preveniranja ovrhovoditeljevog eventualnog pozivanja na pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzetog na sjednici održanoj 05. lipnja 2023. ili na revizijske odluke Vrhovnog suda RH broj Rev 74/2023-2 i Rev-229/2023-2 ističe se kako pravno stajalište ovog suda po pitanju pribave potvrde pravomoćnosti i ovršnosti nije u suprotnosti s pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda zauzetog na spomenutoj sjednici ili revizijskim odlukama.

9.1. Naime, na navedenoj sjednici zauzeto je pravno shvaćanje koje glasi: "Ovrhovoditelj zastupan po odvjetniku u postupku izravne naplate koji se vodi prema Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, br. 68/18, 2/20, 46/20 i 47/20.) ima pravo na naknadu troškova za sastav prijedloga ili podneska za naknadu troškova izravne naplate, odnosno zahtjeva za naknadu troškova iz članka 14. stavak 6. Ovršnog zakona – „Narodne novine“ br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20), kao i za radnju pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti u tom postupku."

9.1.1. Dakle, Vrhovni sud u svom pravnom shvaćanju iznosi mišljenje samo o troškovima u postupku izravne naplate, ali ne i o troškovima u postupku izvansudske ovrhe, a koje postupke je potrebno razlikovati. Izvansudska ovrha kod Financijske agencije u smislu čl. 284. st. 1. OZ-a pokreće se na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim je određena ovrha na novčanoj tražbini po računu kod banke ili općenito na imovini ovršenika, o čemu se radi u konkretnom slučaju, dok se izravna naplata pokreće na temelju ostalih sudskih odluka i ovršnih isprava pobrojanih u čl. 209. OZ-a. Stoga, kad se ima u vidu da se temeljem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ne pokreće izravna naplata već izvansudska ovrha, pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske u potpunosti je logično i utemeljeno. Svako drugačije tumačenje tj. izjednačavanje izvansudske ovrhe i izravne naplate, koje bi za posljedicu imalo primjenu pravnog shvaćanja Vrhovnog suda i na izvansudsku ovrhu, bilo bi u suprotnosti s ciljem kojeg se htjelo postići izmjenama OZ-a 2020. godine.

9.1.2. U prilog ovakvom razmišljanju ide i činjenica da ovršenik ne može koristiti pravna sredstva iz odredbe čl. 210. OZ-a kada se zahtjev za izravnu naplatu Financijskoj agenciji temelji na rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, jer ta isprava ne spada u ispravu iz čl. 209. st. 1. OZ-a, već može podnijeti samo žalbu nakon proteka roka ili tražiti odgodu ovrhe.

9.1.2.1. Naime, intencija pravnih sredstava iz odredbe čl. 210. OZ-a je da se ovršenici u ovršnom postupku izravne naplate (dakle, u postupku u kojem se ovrha

provodi izravno po odlukama koje nisu rješenje o ovrsi) pravno izjednače s ovršenicama u ovršnim postupcima u kojima se ovrha provodi po rješenju o ovrsi, tako što se i ovršenicama izravne naplate omogućava da koriste pravna sredstva koja su na raspolaganju ovršenicama u postupcima ovrhe čijoj provedbi prethodi donošenje rješenja o ovrsi.

9.2. Isto tako, potrebno je istaknuti da je neosnovano i pozivanje na revizijske odluke Vrhovnog suda RH broj Rev-74/2023-2 i Rev-229/2023-2 jer te odluke nisu primjenjive u konkretnom slučaju budući da daju odgovore na neka druga pitanja u vezi s pribavljanjem potvrde pravomoćnosti, ali ne i na specifično pitanje s obzirom na odredbe čl. 283. st. 1. i 4. OZ-a: "Ima li ovrhovoditelj pravo na trošak za pribavu potvrde pravomoćnosti i ovršnosti za rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i u postupcima koji su pokrenuti nakon 28. studenog 2020.?"

10. Pravno stajalište izraženo u ovom rješenju vezano za troškove pribave potvrde pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave zauzima i sudska praksa: Rješenje Županijskog suda u Velikoj Gorici broj GŽ Ovr-342/24, Rješenje Županijskog suda u Bjelovaru broj GŽ Ovr-254/24, Rješenje Županijskog suda u Osijeku broj GŽ Ovr-524/24, Rješenje Županijskog suda u Puli-Poli broj GŽ Ovr-465/24, Rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ Ovr-1576/24 i GŽ Ovr-1839/24, Rješenje Županijskog suda u Vukovaru broj GŽ Ovr-215/24, Rješenje Županijskog suda u Varaždinu broj GŽ Ovr-471/24.

11. Slijedom svega navedenoga, sud je odbio zahtjev ovrhovoditelja za naknadom troškova izvansudske ovrhe u visini od 25 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda iznosi 50,00 eura, a zajedno s PDV-om od 25% 62,50 eura.

U Trogiru 12. svibnja 2026.

SUDAC

Denis Dučić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od osam dana računajući od dana dostave rješenja. Žalba se podnosi županijskom sudu putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

DNA:

- u spis
- ovrhovoditelju po punomoćniku
- ovršeniku – uz zahtjev za naknadu troškova ovrhovoditelja

Broj zapisa: **9-30887-d2cb5**

Kontrolni broj: **06f21-2b510-51d9c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.